

SEMANATORUL

ORGAN AL ASOCIAȚIEI ÎNVĂȚĂTORILOR DIN CALIACRA

Director: I. Nedelcu

Apare sub conducerea
unui comitet

Redacția și Administrația
Școala primară No. 3 Bazargic

ABONAMENTUL
80 lei anual

POMENEȘTE-NE ȘI PRE NOI . . .

Sărăcia în care se sbate dascălimea îi e cu neputință penei s'o zugrăvească și limba nu poate glăsuși cuvinte cu cari s'o poată infățișa.

A ajuns bietul dascăl — tânăr ori bătrân — în așa hal de des-nădejde că nu mai speră în îndreptare și din sufletul lui bun și răbdător pe care-l deschidea cu drag tuturor — fără deosebire de neam și lege — de pe tot cuprinsul țării, n'a rămas decât drojdia ce clocotește amar în cazanul disprețului față de cei ce-l disprețuesc.

Celui tânăr necăsătorit (necăsătorită) i-a zburat spiritul de jertfă...

Ceiace-l ajunge, nu e bucuria datorii împlinite..., nu... e durerea neputinței de a-și îndeplini această datorie. Răsplata. — Tuberculoza...

Mă doare sufletul când mă gândesc la cei câțiva colegi care ajunși de mizerie au făcut cunoștință și au primit în gazda lor trupească, această nenorocită boală.

Spre cer își ridică ochii... în zadar se roagă... Spre Mărimi întinde mâinile dar nu se găsește nimeni să-l ajute.

Cel bătrân sau îmbătrânit de neajunsuri se blestemă că-i tată de copii. Oftează tata și mama, oftează copilul și copila și e atâta jale și oftat în casa sărmanului dascăl că se adevăresc cuvintele: „De oftat ce am tot o-

ftat, Dumnezeu s'a supărat... și cerul s'a posomorât să-mi fie de urât". Au ajuns dascăli să creadă că de-ți ceri dreptul, mărimile nu te aud îți răd în nas, că-ți vine să zici ca poetul:

Nu-s nebun, deși văd bine c'aș avea motiv să fiu, ori numai pricep nimica... Poate sunt și nu mă știu.

Domnilor conducători ai școlii și ai dascălimei. Lăsați să vă lungece privirile și spre Afganistanul României-Mari Cadrilaterul — și să vedeți pe cei mai nefericiți slujbași ai țării dascăli și preoți, restigniți pe crucea mizeriei.

I-ați osândit la moarte prin foame? Cui să ceară și nu „cui să ceară” ci cui să mai ceară?

Vă cere Dvs., d-lor Conducători. Mult, puținul ce l-a mai rămas din ciunteala ce i s'a tot făcut, dați-i-l la timp.

Nu mai putem. Simțim că ne sufocăm.

D-le Vestevic al României-Mari!

Depe crucea mizeriei, vă rugăm cum a rugat tâlharul de-a dreapta pe Mântuitorul:

„Pomeniște-ne ne și pre noi, dascăli de toate gradele și preoții din județul Caliacra, când veți începe cu distribuția tranșei a III-a.

Preot B. Zăinescu
Președ. Federației Corpului Didactic
din jud. Caliacra

Frământări din lumea dascălească

Dela valea Ceremușului până la valea Batovei și Ecrene și dela Nistru și Marea Neagră, până la hotarul dela malul Tisei, dascălimea e într'o mare frământare, pe motivul că i se calcă drepturile și prin aceasta cată să se înăbușe învățământul primar, care e baza întregului învățământ al neamului.

Suntem în criză materială și criză morală. Un coleg print'un articol din ziarul nostru, spune că-l mai mare pericol criza morală și că

într'adevăr trăim într'o criză morală.

Înainteșii noștri au luptat și au muncit de ne-au dat Romania de azi, datoria noastră e ca să luptăm, să întărim și să consolidăm ceea ce ne-au dat ei, fiindcă și noi avem răspundere față de posteritate.

Cine e chemat a întări și consolida satele noastre? Intelectualitatea de acolo, în frunte cu învățătorul și preotul.

Naționalism de duzină și naționalism constructiv

de Inv. din C.

Evenimentele se precipită. Culișele se deschid și realitatea apare tot mai goală și tot mai vulgară.

La granița aceasta, unde soarta a adunat oameni aproape de toate națiunile, problema naționalizării și a cuceririi sufletești, se pune tot mai acut. Se pune pentru rezolvarea ei trebuie oameni și oamenii în înțeles de „mari”, sunt dela natură prea rari.

În schimb Dumnezeu ne-a binecuvântat cu o ploaie de mediocrități, cari se bat cu pumnii în piept pela toate răspântiile, pe toate ulițele și strigă cu o nerușinare care numai constructivă nu poate fi: eu sunt... Ei sunt totul în țara aceasta, ei sunt totul în înțelesul ce știu să strige, dar sunt nimic în opera lor.

Noi nu cerem însă acest naționalism care nu creiază nimic! Noi cerem o operă tenace — s'o facă fiecare la locul său. Noi vrem un val de muncă conștientă — neprovocatoare de cucerire sufletească a cuceririi Cadrilaterului,

cucerit de Mircea și de Carol I cu sabia.

Noi cerem o unificare a limbii — în vederea unui scop sublim, pentru dobândirea și de fapt și de drept, a acestui pământ udat cu sânge,

Noi vrem ca oricare român conștient să piardă coada sapei și să înceapă a desțeleni ogorul românismului, pe care va crește cultura noastră națională, prin unificarea sufletelor, atât de deosebită astăzi.

Se va vedea numai mâine cine lucrează pentru interesul națiunii, — mâine, când naționalismul de duzină, reprezentant prin băta în piept, se va dovedi c'a fost o iluzie a mediocrității. — atunci, când se va vedea rodul naționalismului tăcut și tenace.

Noi, cei cari credem în acest cuvânt: viitor de aur țara noastră are, ne-am legat să lucrăm tăcut pentru cucerirea sufletească a unui teren înstreinat prin vitregia soartei.

Singur acest fel de naționalism e constructiv.

Dar învățătorii și preoții sunt foarte amărăți fiindcă tocmai ei sunt neglijați de visternicii țării. Când un glas pe preot a luat cuvântul și și a arătat parlamentului că nu s plătiți de câteva luni și să se ia măsuri de plată, i s'a răspuns să tacă din gură dacă vrea să nu primească nimic. La noi șeful nostru suprem plânge de situația noastră, dar încasează cu lacrimi salariul după zi întâi totdeauna ale lunii.

S'au făcut atâtea intervenții pentru plata salariilor de către asociațiile județene și de către centrul asociației generale, încât l-a făcut pe dl Tone, președintele asociației generale învățătoresți să intervină pentru formarea blocului parlamentar împreună cu preoții, la cari aflăm că d nii profesori universitari nu s'au asociat. S'a făcut unirea blocului cu preoții fiindcă colegi de ai noștri și din învățământul secundar, sunt puțini în parlament. Și intervenția blocu-

lui parlamentar didactic, n'a avut nici un efect, căci în multe județe nu sunt plătiți nici acum pe Octombrie 1931. Învățătorilor le-a ajuns cuțitul la os și acum se agită în toate județele pe chestia neprimiri salariilor. În unele județe reprezentanții asociațiilor, împreună cu parlamentarii de acolo, au făcut intervenții energice și toată lumea dascălească așteaptă cu înfrigurare răspunsul oficialității.

În județul Vâlcea, toții învățătorii din județ, s'au adunat la sediul asociației, veniți, cari pe jos, cari cu căruțele și după o consfătuire prealabilă, s'au dus la parlamentarii din județ și la prefect, cerând să intervină pentru plata salariilor, căci în caz contrariu se vor posta la Administrația Financiară și nu va mai da voie să achite la nimeni, până nu se va plăti din urmă. Prefectul județului și-a luat angajamentul că, dacă până în-

continuare pe pag. 2-a

POCAIȚI-V A . . . .

Nu știu cum, dar răutatea crește așa de grozav că te întreb: „Nu cumva Satan a pus stăpânire pe toată ființa omenească?”

Treci prin lume și ducă vei, s'o cercetezi cât de cât, vezi indivizi cari nu știu de ce, datorită nu știu căror însușiri, au iluzia unei perfecțiuni intangibile, sfidând orice smerenie și se izolează în mândria de sine.

Tipul acesta îl găsește în toate straturile sociale.

Nebosit teoretician al virtuții și ideolog de circumstanță al democrației.

Farseor incapabil de corijare și de perfecțiune, căruia dacă i-ai analiza viața, nu vei găsi nici cu „mama microscopului” însușirile pe care încearcă să probeze că le are.

Intreaga lui viață, . . . operă de falsificare Cinic și fățarnic. Când zâmbeste . . . mințe și când plânge . . . se preface.

Leneș până la extremă, cântă imnuri muncii și împlinirii datoriei.

Arbitrar și impertinent, tratează pe cei din juru-i ca pe niște slugi.

Incapabil de a se stăpâni pe sine, are veșnic pretenția să stăpânească pe alții.

Proscrie orice tendință de independență morală; orice atitudine de sinceritate care i-ar desvela goliciunea lui sufletească, urând de moarte pe cei ce nu-și pot călca pe conștiință pentru a-i cânta în strună.

Se simte nespuse de fericit dacă 10-15 nemernici îl ard tămăie și-i cântă osanale, ingenunchind ipocrit la picioarele sale.

Cine e acesta?

Hm . . . . E orgoliosul, căruia morala, lui Christos, singura morală vrednică de om, îi trimite un avertisment categoric.

„Desmetețe-te: . . . Schimbă-ți firea căci într'o zi când se vor porni toți proscrisii să sfarme idolul păcătoșilor, osânda va fi irevocabilă”.

„Ai pretenția că altul nu-i mai bun ca tine?”

Nu importă . . . Tu trebuie să fii bun. Intre cei ce-i crezi proști . . . și tu pe toți îi tratezi așa . . . , pot fi oameni, care au muncit, dacă nu mai mult de cât tine, dar au muncit și au trăit mai în contact cu realitatea.

Că poți avea merite? . . . Incontestabil . . . Dar ce crezi? . . . Numai tu le ai: . . .

Ridică-te deasupra celorlalți prin valoarea morală și atunci în adevăr vei lucra solid pentru ierarhizarea vieții de elită.

Ia, te rog, aminte: „Fluxul unei false popularități, e urmat de refluxul dizgrației”.

Titlurile nejustificate prin merit personal vor fi cândva anulate și atunci descalificarea va fi inevitabilă și asta să fii sigur că se va întâmpla, căci se mai găsesc încă oameni, cu cât de cât un pic de conștiință morală”

Și domnul cu „MUSCA”, în orice breaslă și în orice situație s'ar găsi, să-și pună singur mâna pe creștetul capului și să se pocăiască atât cât mai e timp pentru a i se ierta greșala, fiind seama că: „A greși e omenește, dar a perzista în greșală e diavolește”.

Pr. Roșu

Salvați școala poporului

Trăim timpuri grele. Suntem la răspântia cea mare, Se pare că vremurile bietului cronicar, au reînviat.

Totul se desfășoară într'un ritm și-o atmosferă neprevăzută. Acul busolei pare că-și trăește ultimile clipe de orientare, pe cadranul mașinării de stat.

În ferba ce a cuprins conducătorii noștri-plantată pe o desăvârșită ignorare a stării de fapt—asistăm la o operație profană—pe dibuite—unde bisturiul medical ocolește cangrena și'n inconștientă distruge și ultimul țesut, creind noi porți de infecție cu urmări fatale, pentru organismul tratat.

„Crizele” de orice natură și au atins apogeul în secolul nostru. Criză—grozava criză economică—scos din sărite și pe cei mai pașnici economiști . . . de biroul și toți sâr și se svârcolesc în fața neprevăzutului, plângând dosarele cu minunatele lor soluții, rețete ce le-au asigurat un loc în minister.

Dar situația fragi-comică a conducătorilor, costă o țară, costă un neam. În acțiunea lor neglijează „răul rădăcina” al problemei, la

baza tuturor crizelor avem o criză morală, derivată din criza școlii poporului . . . apoi celelalte păcate.

Aceasta este adevărul; această-i situația.

Operatorii noștri—și ne doare inima că sunt dintre cei mai mult zeificați de noi—au izbutit să agraveze și mai mult situația școlii primare. S'a izbit puternic în primul factor de instrucție și educație al poporului. Nu facem poezie—ci spumem lucrurile pe față:

Dacă vreți o opinie formată pentru orice acțiune, salvați școala mulțumii, căci școala poporului își trăește, în disprețul tuturor, cele mai grele clipe ale existenței în secolul culturii și sub patronajul celui mai mare cărturar al neamului. În mânia lor doctoricească s'a împins infecția și în ultimul organ de viață al școlii: învățătorul; în ultimul, factor de rezistență al statului: preotul și învățătorul.

Căci s'o știe o țară: Statul nu ajută cu nimic învățământul primar. Învățătorul cumpără lemne, repară localul, plătește servitorul, etc. Statul ajută instituții parazitare,

Educația în școlile de copii mici

Problema educației a preocupat și preocupă mereu pe cărturarilor tuturor popoarelor. Eram convinși cu toții că educația copiilor mici trebuie să fie exclusiv fizică. Din cercetările pedagogiei științifice, rezultă că: există o natură spirituală și morală, care stăpânește știința noastră în toate vârstele vieții. Negăduind, îngrijirile fizice, fac pe copil să se bucure de sănătate, iar îngrijirile intelectuale și morale, satisfac plăcerile spiritului.

Dacă observăm cu atențiune, copiii mici nu seamănă cu cei cari frecventează școala primară; ei au multă voieșie, având fața veselă a unor oameni fericiți. Vechea metodă prin care cu multă greutate țineam o disciplină de imobilitate, a dispărut. Ea a fost înlocuită prin materialul de învățământ. Elevul își poate găsi singur greșelile și deci se poate singur educa. Prin răbdare și tăcere, conducătoarea dirijează lucrarea spontană a copiilor. Copiii lucrând singuri își însușesc disciplina activă, dobândind dezvoltarea inteligenței. Este o greșală, când scopul urmărit prin școală, este posesiunea cunoștințelor intelectuale. Il ajutam să-și câștige oarecari cunoștințe, căci după ce a învățat ceva, atunci începe a se bucura de repetirea exercițiului și evident în chipul acesta își dezvoltă activitățile psihice. Ex.: grozav de mult le place copiilor să fredoneze cântecele bine cunoscute, prin urmare, gustate, trăite. Le place să repete istoria lucrurilor care-i pasionează, chiar și când au perfecția cunoștință că nu spun nimic nou.

Cunoștința corespunde neaparat nevoiei de a începe repetirea actului; prin urmare, în repetire, nu în învățare, consistă exercițiile cari dezvoltă viața.

Îmbibate cu oamenii zilei!

Iată că bietul dascăl—cu salariul de mizerie neprimit de 4—5 luni, se găsește la răspântia rezistenței, nu numai el, ci și școala. Ce va fi mai târziu, nu știu. Deocamdată știu că: în toate socotelile conducerii, școala poporului este pe ultima treaptă a ierarhiei interesului de stat; criza morală cu corolarul ei, destrămarea, se întinde necombătută de nimeni; curentele extremiste nu mai cunosc margini, factorii educativi—învățătorul și preotul—sunt sfidați și desconsiderați de sus în jos și mai cunoaștem multe lucruri, cari de altfel s'au spus și în Parlamentul României-Mari.

Salvați școala poporului! Dați-i mijloace de întreținere ei și învățătorului, căci în fiecare zi creiați posturi de ministri și subsecretari de stat, cari îngreuiază bugetul statului, nimicind astfel organismul ce-l tratați: Țara.

Poporul are nevoie de instrucție și educație, nu de combinațiile politicianilor. Așa atunci veți putea semăna pe teren bun, lumi-

Așa dar, când copilul a ajuns în această stare, de a repeta un exercițiu, este pe cale de a se manifesta extern ca disciplinat. Metoda experimentală are cuvântul. Trebuie să se ofere exercițiile corespunzătoare dezvoltării organismului. Etatea întrecând o anumită necesitate, dezvoltarea organismului nu se mai poate face. Neținându-se seamă de aceste legi, pedagogice, copiii cresc adeseori imperfect în mod fatal.

Copiii mici, compun încet și statornic, acte complexe, foarte plăcute lor, spre exemplu: a se îmbrăca, a se desbrăca, a curăța mediul ambiant, a se spăla, a pune masa, a mânca, etc. Ei sunt în aceste, cu foarte multă răbdare, ducând până la sfârșit treburile lor, învingând toate dificultățile ce le întâmpină un organism încă pe cale de formațiune,

Rău facem, când noi înbrăcăm copiii, când îi spălăm: le smulgem din mâini obiectele pe cari așa de mult vrea să le aibă: le punem supă, îi hrănim, le strângem masa. După toate aceste servicii aduse, îi judecăm cu multă nedreptate, ca incapabili. Această muștrare se imprimă ca o dogmă în răbdarea și gingașa personalitate a copilului.

Decea copilul, ca ori ce ființă care își apără drepturile la viață, se dedă la acte de violență sau plânge, etc. contra aceluia care nu-l înțelege.

Scopul școlilor de copii mici nefiind altul decât complectarea educației din familie, de a favoriza dezvoltarea normală a trupului și a simțurilor, nu se poate ajunge decât prin blândețe și devotamentul de mamă a conducătoarei.

Eliza Sava Marin
Conducătoare Bogdali Ceamurii

Frământări din lumea dascălească

urmare din pag. 1-a

tr'o săptămână nu se vor plăti salariile în restanță, domnia-sa va trage consecințele. La Ilfov asociația învățătorilor, la care a luat parte și d-l Tone, președintele asociației generale, s'a lansat ideea pentru formarea unui bloc politic învățătoresc.

De altfel presa ne-a fost favorabilă și ne-a luat de atâtea ori parte, trebuie însă să influențăm în partidele în cari ne aflăm, ca și politicienii să-și plece urechile la frământarea noastră, pornită din mizerie și să căutăm să-i facem favorabili învățătorilor și școlii, căci altfel mergem pe drumul pieririi.

natele soluții ale specialiștilor, când poporul va fi bine instruit și educat.

Ion Șuşulă

Srisoarea lui Ionel

Vă scim de acasă dela noi,
C'a venit ialna nedolită
Și ne-a găsit flămânzi și goi,
Pe mama tale necăjită.

Noi știm, că ialna vine'n glabă,
Cu floți de ghiață pela geamuli,
Și Moș Clăciun cu balba albă,
Ca să ne-aducă atâtea daluli.

La noi, eu văd că în ăst an
Moș Clăciun nu se va abate;
Că tata n'ale nici un ban
Ș'n casă ne lipsesc de toate.

Tata'n școală spune meleu:
„Copii Jiți mândli, avem o țaldă”,
Neținând seamă cât de gleu
Iși duce viața lui amală.

A. Calin

Mi-s dragi versurile

de Al. C. Aldea

Din cărțile cu vorbe cumpătate,
sădite'n ritm și gingaș sunătoare,
adun în suflet razele de soare
și până'n fund căldura lor străbate.

Cum fluturii prin crânguri aromate,
culeg parfum- săltând din floare'n floare,
sau cum la șes pasc albele mioare,
imașele cu rouă presărate....

Mi-s dragi versurile fâlgerătoare,
din adâncimi de inimi sbuciumate—
ce mă înalță'n zări amețitoare,

Ca să plutesc, măcar câteva clipe,
prin lumile cu căi de nestimate —
să sbor vrăjit pe-a visului aripe.

SPICUIRI

Cel mai curat sentiment moral e tocmai acela de a face binele pentru bine. *Guyan*

Iubirea este și rămâne cea mai sublimă poezie a naturii. Păcat că înfloresc numai o singură dată în viață. *Weber*.

În lumea aceasta mare numai două puteri sunt în stare să îndrepte răul spre bine: datoria și iubirea. *Goethe*
Preferăți sfaturile, decât laudele. *Boilean*.

Pierzi în viață un an și la moarte cerșești o clipă. *N. Iorga*

Caută la alții virtutea și la tine însuși viciile. *Franklin*

CREIONARI

Niciodată un sentiment nu se întărește mai bine în noi, ori nu se zdrobește cu mai multă grabă, ca prin comparație.

Femea este ca un fulg căruia trebuie să-i dai raze de soare ca să pară în strălucire de aur și căruia îi trebuie vânt pentru a-și putea arăta grațiozitatea sborului.

Este o minciună drăgălașă, care trăește pentru a înșela, înșelându-se chiar pe sine.

Am.

Veteranul

Hotărât să ies de sub atmosfera sgomotoasă a caldarâmului de oraș și mai cu seamă că aveam prilejul, am găsit potrivit să plec într-o amiază de August, până la un sat, situat la 30 km., de oraș.

Pregătirile necesare le-am făcut imediat, mai ales că nu plecam pentru un timp mai îndelungat, ci numai pentru câteva ore.

Și-am purces la drum cu avântul acela copilăresc, inspirat de amintirea vremurilor dedemult, când în satul meu natal hoinăream prin toate grădinile cu pomi fructiferi, prin toate locurile umbrite de arbori și prin toate locurile cu verdeața ce se aflau în împrejurimile satului.

Ghemuit în fundul mașinei, priveam pe fereastra prăfuită, la spicele holdelor de aur ce-și plecau vârfurile par'că în semn de smerenie în fața arșiței covârșitoare. Pe câmp era liniște solemnă; nici o adiere, nici o mișcare. Din când în când, câte o ciocărlie speriată de zgomotul mașinei, sărea de sub umbra vreunei burueni cu bătaie molatece de aripi, spre a se așeza sub o altă buruiiană mai departe. Colbul ridicat de roțile mașinei, se înalța într-o dără de nouri alburii, ce pluteau tăcuți și solemn pe toată întinderea parcursă de mașină. —

Stând așa atent la toate aceste mișcări, am văzut în mine iar copilul de odinioară și simțeam o oarecare părere de rău că părăsisem această viață rustică, în mijlocul căreia m'aș fi simțit fericit.

Hrănindu-mi sufletul cu toate aceste nimicuri, pe nesimțite am ajuns. Am coborât și am plecat așa pe o uliță săntălnesc pe cineva, cu care să stau de vorbă, până când mașina s'alimenta cu cele necesare spre a ne reîntoarce.

M'a întâmpinat un moșneag, pe umerii căruia apăsa povara anilor grei. Barba albă ca a unui moș Crăciun, cu care se mângăie copiii în seara ajunului, i-ajungea până'n piept. În drumul său se proptea într'un baston cioplit din lemn de salcâm. Mergea cu pașii tremurânzi pe cărarea prăfuită și'n mers atingea din când în când câte o ramură de buruiiană ce se întinsese peste cărare. Prin pantalonii de dimie roșiatică, se vedea genunchiul drept, tremurând. La o oarecare depărtare de mine se opri, se propti în baston și ca să înlătore razele soarelui ce-i cădeau pe față, puse mâna streășină la ochi și mă privi lung.

Poate îmbătrânind și-a pierdut vederile, gândeam eu.

Rămăsese smerit ca în fața unui sfânt și n'am putut spune nimic. Nu știu ce simțeam atunci. M'am apropiat de el împins fără de voie și l-am salutat.

— „Bună ziua unchiule!”

— „Bună ziua nepoate, îmi răspunse. Dar cine ești, mă întrebă, că nu te cunosc?!”

— „Pai cum să mă cunoști unchiule, căci nici eu nu te cunosc

și n'am mai fost niciodată pe aici, îi răspunsei.

Atunci moșneagul, se apucă să mă întrebe și verzi și uscate.

Il lăsa să-și astâmpere curiozitatea și apoi la rândul meu îl întrebai și eu.

Vorbea așa de simplu și atrăgător încât am început să-l întreb de toate cele.

— „Sunt veteran dela 77, încu el, colonizat aci sub Domnia Regelui Carol I. Ne-a dat, nepoate pământ, de care ne-am legat viața și noi și copiii noștri.

Sărmanul Rege, după ce dădusem asaltul Griviței, udând cu sânge din vinele noastre pământul, după ce încetase ploaia de șrapnele, bubuiturile de tunuri și pacea s'a restabilit, și după ce intrasem pe pământul scump al țării noastre, ne-a adunat în jurul Măriei Sale, și-a aruncat privirea ochilor albaștrii asupra noastră și ne-a zis:

„Ostași, pământul pentru care ați luptat e al nostru încă dela bătrânul Mircea, luat apoi de vecinii hrăpăreți, și acum cu ajutorul lui Dumnezeu, revine iarăși patriei mămă, dela care a fost deslipit.

Vitejia voastră va pomeni-o istoria neamului, iar faptele voastre vor fi pomenite și de copiii copiilor voștri. Pentru această bucată de pământ românesc, v'ați vărsat sângele vostru, mergeți acum deci și-l stăpâniți, căci e al vostru.”

Bătrânul Rege ne privea așa de blând și vorbele lui erau așa de înduioșătoare, încât am vărsat lacrimi....

Am plecat apoi încoase cu tot ce avem mai scump, soția și copiii.

Și tata-ne nepoate, am ajuns să vedem vremuri fericite în cășcioarele noastre....

Dar ce văd?!... Iși puse mâna la ochi și privi lung pe drumul prăfuit.... Vin vacile dela pășune...

În adevăr, soarele se lăsase pe nesimțite spre apus. Pe ulița din marginea satului, în dangăte de clopote, vitele veneau dela pășune meditând.

Mai privii odată la moșneag și-mi păru așa de vesel, încât n'am mai cutezat să-l întreb nimic. Il salutai respectos și mă îndepărtai gânditor.

Chipul moșneagului mi se zugrăvise așa de clar în memorie, încât nu mai puteam gândi la altceva, decât la bătrânul veteran, împovărat de-o droaie de copii și de o viață săracioasă, de care era mulțumit. Era mulțumit că atinsese vârsta de 70 de ani, că-și văzuse copiii ananjați la casele lor, după cum spunea, depe urma cărora trăește clipele unei vieți fericite.

Dar eu nu mă puteam împăca cu fericirea asta a lui și tocmai asta mă frământa.

Teo.

Dela Asociația Generală a Învățătorilor

Comunicare

Comitetul central al Asociației Generale a Învățătorilor întruniți în ședință la 6 Aprilie în București, constată și hotărăște:

I. Deși s'au făcut de către conducerea Asociației toate intervențiile posibile pe cai legale— în Parlament și la toți factorii conducători ai Statului—și deși prin presă și adunări s'a protestat neconținut împotriva totalei părăsiri și nedreptății a învățătorilor dintre care cea mai mare parte n'au primit, din Septembrie 1931 până acum în Aprilie 1932, decât salariul pe o lună, fiind siliți din această cauză să ducă o viață de umilință și suferință întrecând orice închipuire, totuși nu s'a obținut nici o îmbunătățire.

De aceea ne vom adresa din nou și fără întârziere guvernului, cerându-i să pună capăt nedreptății care lovește școala primară și pe învățători ca pe nimeni dintre ceilalți slujitori ai statului, și vom aduce iarăși la cunoștința Majestații Sale Regelui starea de cumplită mizerie în care se găsesc învățătorii și desnadejdea din sufletul lor când văd ce primejdie amenință însăși existența școlii populare.

Învățătorii înțeleg — mai bine poate ca oricari alții dintre cetățenii țării — greutatea financiară, mai mari ca nici odată, ale statului, și datorită pentru toți de a face jertfe astăzi, dar nu înțeleg și nu pot admite ca tocmai în aceste zile de suferință și îngrijorare unii să fie lăsați muritori de foame, pe când pentru alții să se găsească puțința de a fi plătiți la zi.

Cerem deci, hotărât, ca aceeași măsură în ce privește achitarea salariilor să fie aplicată tuturor categoriilor de salariați ai statului începând cu cei mai de sus demnitari, aceasta fiind astăzi o

chestiune și de echitate și de moralitate și de patriotism.

Comitetul Central roagă colegii din întreaga țară, deși cunoaște revolta ce-i stăpânește și pe care nimeni n'ar putea, o socoti neindreptățită, să aibă încredere, căci nu vom da înapoi până ce dreptate nu se va face învățătorimii.

II. Exprimând îngrijorarea tuturor învățătorilor membri ai Casei de Credit a Corpului didactic, cauzată de faptul că această instituție susținută de membrii corpului didactic și care deci le aparține se găsește astăzi lăsată la voia întâmplării, fără un consiliu legal și cu răspundere, cere intrarea imediată în legalitate.

III. Luând act cu satisfacție că cea mai mare parte dintre subrevizorii școlari înțeleg să concordeze în bună armonie cu organizațiile noastre județene, ceea ce este numai spre binele școlii, atragem totodată atenția celor câțiva subrevizori—foarte puțini—cari depășindu-și atribuțiile încearcă să pună piedici activității organizației și instituțiilor noastre profesionale, că dacă nu-și schimbă imediat această atitudine vom ști să obținem de la autoritatea școlară superioară sancțiunile ce li se cuvin.

D. V. Ţoni, Leon Mrejeru, Mihai Vasiliu, N. Simionovici, I. Mica, P. Fucleanu, P. Rămneanțu, P. Savi, Pavel Jumanca, Gavril Almășan, Teodor Iacobescu, Stanciu Dobre, Ilie Dobrian, Teodor Geantă, Vasile Dumitrescu, I. Bărbulescu, P. Sfecla, Grigore Trelea, Miron Bibu.

CONVOACARE

Se convoacă în adunarea generală membrii asociației învățătorescilor din județul Caliacra, în ziua de 23 Aprilie 1932, orele 9 a. m., în localul școlii primare mixte No. 3, din Bazargic cu următoarea ordine de zi:

- Darea de seamă a comitetului asociației.
  - Raportul comisiei cenzorilor.
  - Aprobarea gestiunii pe anul 1931.
  - Aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe 1932.
  - Alegerea a patru membri în comitetul asociației, în locul d-lor Pr. Zăinescu, Em. Papazisu, Gh. Brânzan și Sava Marin, ieșiți la sorți.
- Membrii ieșiți la sorți, se pot realege.
- Alegerea a trei cenzori.
  - Diverse chestiuni privitoare la bunul mers al asociației.

Președinte, Pr. Zăinescu

Secretar, I. Nedelcu

Subrevizoratul școlar al județului Caliacra (Comunicări)

Liga Navala Română, în dorința de a răspândi și întreține viu spiritul și interesul publicului pentru Mare și binefacerile ei, a întocmit Revista „România Maritimă și Fluvială“, scrisă pe înțelesul tuturor.

Tot în acest scop, a editat o hartă spre a fi răspândită printre elevi.

Ministerul apreciind scopul urmărit de Ligă prin propaganda ce face, recomandă școlilor primare să dea tot concursul.

Pentru orice informațiuni, se va adresa Ligii, București strada Aristide Briand No. 16.

D-l Nicolae Iacobi, profesor la școala de horticoltură din București, a alcătuit și scos de sub tipar un volum intitulat „Flori anuale și bisanuale“. Această carte poate fi de folos învățătorilor cari se ocupă cu răspânditul culturii florilor, mai ales că conține cultura plantelor celor mai ușor de înmulțit și crescut și conține multe sfaturi îndrumătoare pentru împodobirea locului din jurul școlii, care ar putea fi dat ca exemplu celorlalți streini.

Ministerul prin ordinul No. 17572 | 932, în vederea promovării industriei casnice, aprobă răspândirea mașinei de tors „Regina Maria“ și recomandă a se introduce printre îndeletnicirile practice și lucrările cu această mașină.

Cu ordinul No. 48502 | 932, Ministerul a dispus că—la cererea d-lor directori și directoare de școli—să se lase o zi liberă școlarii pentru săvârșirea actelor sacramentale cu mărturisirea și împărtășirea cu Sf. Cuminecatură.

Asociația Română pentru propaganda aviației, va scoate în curând un organ oficial de publicitate.

Totdeodată comunică, că Centrala A. R. P. A. București, este reprezentată prin semnătura următorilor administratori:

— General de divizie I. Popovici, Senator de Drept.

— General de Brig. Gh. Rujinski

— Inginer C. Osiceanu, Directorul Soc. „Steaua Română“.

Orice hârtie ce nu este vestită cu semnăturile de mai sus, nu este valabilă și vă rugăm ca pe cei ce prezintă hârtii purtând antetul A. R. P. A., dar fără semnăturile de mai sus, să fie înmânați autorităților în drept.

1) Cu începere dela 25 Martie cursurile școlilor primare cari funcționase pe jumătăți de zile din cauza lipsei de combustibil, se vor face pe zile întregi.

2) Orariul școlilor cari funcționează pe jumătăți de zile, din cauza lipsei de săli, va fi următorul:

Dele 8-12¹/₂ pent.cl.III-a și a IV-a

„ 8-12 „ „ I-a „ „ II-a

„ 1-5¹/₂ „ „ III-a „ „ IV-a

„ 1-5 „ „ I-a „ „ II-a

De două ori pe săptămână, clasele III-a IV-a, vor învăța încă 1 | 2 oră în plus, pentru a se conforma numărului de ore săptămânal, prevăzut de programa analitică.

Nu se admite nici o excepție la această regulă, sub nici un motiv.

Informațiuni

Societate Națională de Cruce Roșie a României, filiala Bazargic, aduce vii mulțumiri tuturor acolora cari au dat concurs dezinteresat prin obiecte donate pentru tombolă, plasare de bilete și în special participare, pentru buna reușita a balului dat în seara zilei de 12 Martie a. c.

La 11 Aprilie se va ține examenul de diferență, pentru liceu, al normaliştilor.

Contrar celor fixate mai de mult, examenul se va ține numai la București și Cluj. Candidații înscriși la Iași și Cernăuți vor face noul cereri de înscriere la unul din cele două centre (București și Cluj) după cum le convine.

Ministerul instrucțiunii a întocmit proiectul de lege pentru înființarea „Casei sănătății copilului“ pe lângă școlile primare. D. prim-ministru N. Iorga a dispus prezentarea proiectului la Parlament.

Învățătorii cărora li s'a acordat titlul de „Învățător superior“ își păstrează gradul pe care l-au avut în învățământul primar. Față de colegii lor, ei au precădere numai la numirile de directori, în funcțiunile administrative și de control școlar și pot să predea la clasele V.—VII primare.

Ministerul instrucțiunii a întocmit un Tablou al învățătorilor cari nu s'au prezentat, efectiv, de trei ori la examenul de definitivare, motivând neprezentarea cu certificat medical sau dovedind că au avut concediu în timpul examenului.

Totii învățători din această categorie au fost menținuți în învățământ.

Rog Vizitați

Librăria-Tipografia-Legătoria

„GUTENBERG“

HRISTO RADILOF-Bazargic

spre a vă convinge de ultimele

— reduceri de prețuri —

In depozit: fișe pedagogice individuale pentru elevi.